

havde ſtillet ſig dertil idag. Jeg ſkal ikke ſtrides med den høitærede Miniſter, om der har været mere Varme i hans Foredrag idag end tidligere; jeg ſkal indrømme, at han ogſaa tidligere har ſvareet Anlaget af Hellerupbanen og gjentagne Gange har fremhævet, at det er efter Miniſteriets udtrykkelige Opfordring, at Selſkabet har erklæret ſig beredvilligt til at anlægge denne Bane, hvis Drift efter en opgjort Kalkule vil medføre et aarligt Tab af 12,000 Rd. Den høitærede Miniſter tilſpøiede, at det var en ſlet Maade at lønne Jernbanefelſkabets Beredvillighed til at gjøre Offer, naar man lagde en tung Haand paa det; men jeg maa dog tillade mig at henlede den høitærede Miniſters Opmærkſomhed paa, at det ſjællandske Jernbanefelſkab vel kan bringe et ſaadant Offer, ſom det er fremhævet, at Anlaget af Hellerupbanen vil medføre; thi det vinder et ſtort Gode derved. Det vinder det Gode, at derved udelukkes i Fremtiden enhver Konkurrence paa dette Omraade; thi, er der ſørſt lagt en Banegaard i Esplanaden eller tæt udenfor den gamle Vold paa Øſterbros Terrain med Spor til Hellerup, vil der ikke for noget andet Selſkab kunne blive Spørgsmaal om at ſøge Konceſſion paa en Bane til Eſprholm. Selſkabet ſikker ſig ſaaledes fuldkommet mod ethvert Angreb i den Retning og kan aldeles frit tage ſin Beſtemmeſe om, naar det anſer det rigtigst at bygge en ſaadan Bane. — Det har ogſaa forundret den høitærede Miniſter, at jeg reiſte Indvendinger mod Vædringsforſlaget under Nr. 3, idet han ſøgte at hævde, at dette Forſlag jo ſlet ikke gik ud paa Andet end at bringe Loven tilbage til den Stikſe, den havde her ved 3die Behandling. Det benægter jeg paa det Beſtemteſte. I Lovforſlaget, ſaaledes ſom det blev vedtaget her ved 3die Behandling, ſtod der i § 3: „Konceſſion paa den under § 1 Nr. 3 omhandlede Bane“ — Kjøbenhavns Gaanebane — „kan kun meddeles paa Betingeſe af, at Kjøbenhavns Kommune uden Beberlag afgiver den paa Kommunens Grund liggende Del af den gamle Jernbanedæmning ſamt de øvrige til Sporet fornødne Grunde, ſom eies af Kommunen.“ Den høitærede Miniſters Forſlag idag gaar derimod ud paa, hvad jeg allerede tidligere har tilladt mig, at fremhæve, at Kommunens Forpligtelſe til at afgive den gamle Jernbanedæmning kun ſkal finde Amendelſe i det Tilfælde, at der gives Konceſſion paa et Spor langs denne Dæmning. Der er ſaaledes ſlet en betydelig Indſtrænkning i den Forpligtelſe, der var paalagt Kommunen i Lovforſlaget, ſaaledes ſom det forelaa her vedtaget ved 3die Behandling. — Endelig kunde den høitærede Miniſter ikke tilbageholde ſin Forundring over de Indvendinger, der fra min Side vare reiſte mod Vædringsforſlaget under Nr. 4. Det forekom ham høiſt beſynderligt, at der nu kunde fremkomme Indvendinger mod et Forſlag, ſom ikke var noget Nyt,

men ſom gjentagne Gange havde været Gjenſtand for Votering her i Thinget. Jeg maa nu for mit Vedkommende hævde, at, naar Vædringsforſlag foreligge idag til et Lovforſlag, der er temmelig forſkjelligt fra det, vi vedtog her ved 3die Behandling, ſaa maa jeg ogſaa være berettiget til at udtale mig om diſſe Vædringsforſlags virkelige Betydning og Værd og fremhæve de Betænkeliigheder, jeg kan have derved. Jeg maa derhos henlede den høitærede Miniſters Opmærkſomhed paa, at jeg ingenlunde undlod ved tidligere Behandlinger her i Salen at fremhæve mine Betænkeliigheder ved den foreſlaaede nye § 10. Endelig bemærkede den høitærede Miniſter, at, hvad der i allerhøieſte Grad maatte ſkrappere ham, var den Propoſition, der her var fremkommet om Maaden, hvorpaa den fornødne Kapital til Driftsmateriellets Anſtaffelſe ſkulde anſtaffes. Jeg beder den høitærede Miniſter bemærke, at der er ingenlunde fremkommet nogen „Propoſition“ fra min Side; jeg har kun udtalt, at det var ogſaa en Maade, hvorpaa man kunde tænke ſig, at Selſkabet kunde ſtaffe Pengene tilveie, men jeg tilſpøiede udtrykkelig, at jeg ikke vilde dvæle derved. Jeg gjorde opmærksom paa, hvilke Følger et Laan vilde have for Jernbanefelſkabet; men jeg fremkom ingenlunde med nogen Propoſition. Det var paa en vis Maade heller ikke aldeles korrekt, naar den høitærede Miniſter ſagde, at jeg havde foreſlaaet, at Selſkabet ſkulde afholde Udgiften ved Driftsmateriellets Anſtaffelſe af ſine aarlige Indtægter. Jeg antydede, at det fornødne Beløb kunde tilveiebringes ved Laan i Stedet for ved Udvidelſe af Aktiekapitalen; nu kan det paa en Maade ganſke viſt ſiges, at naar Beløbet tilveiebringes ved Hjælp af et Laan, der ſkal tilbagebetales i kort Tid, ſaa er det omtrent det Samme ſom at afholde Udgiften af den aarlige Indtægt, af Driftsoverſkudet; men det er dog i Virkeligheden noget helt Andet at tilveiebringe manglende Driftsmateriel ved delvis og ſuccesſiv Anſtaffelſe ved Hjælp af aarlige Indtægter og ſaa paa eengang anſtaffe det ved Hjælp af en Laan, der da afbetales ved de aarlige Indtægter. Forøvrigt har jeg fundet mig foranlediget til de Bemærkninger, hvormed jeg her er fremkommen, ikke alene ved de foreliggende Vædringsforſlags Indhold, men ogſaa af Henſyn til, paa hvilket Stadium af Sagens Behandling diſſe Vædringsforſlag ere fremkomne. Den høitærede Miniſter har ſuldkommen Ret i og er fuldt beſpiet til for ſit Vedkommende at ſøge at faae Lovforſlaget tilbage i den Stikſe, hvori det er meſt tilladende for ham; men for Landsthingets Medlemmer er der endnu et Henſyn at tage, nemlig det, at, derſom Lovforſlaget ikke bliver vedtaget i den Stikſe, hvori det er kommet fra det andet Thing ved eneſte Behandling — Noget, ſom jeg ſtal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg ingenlunde har tilraadet — ſaa vil Lovforſlaget ſandsynligviſ gaa til et Fællesudvalg og blive gjort til Gjenſtand